

Aşkın Başlangıcı Gel Neredesin

– Deniz KESTİM · 25 Ağustos 2011

aşkın başlangıcı gel neredesin

Gölgelerim peşimde,
Acım benimle
Ömrüm, önünde muztarib
Ruh gibi dolaşmakta
Her şey gelip geçici, bu kadar zahir
İnsan nasıl bu denli çok acı çekebilir
Yâ Rabbi, büyük bir sine ver.
Toprakdan gelen kalbim, gökyüzüne meftun
Arsız çocuk gibi dilenmekte
Aklım su gibi akıyor.
Arada kaldı gençliğim
Ufuktan ufka giden yollar
Hayatım olmuş rüya
Uyan diyorum düşlerden
Yoksa,

Aşkı yok mu etsem

Ümidim bunalan ruhumun ta kendisi.
Meyus barınamam bu yüzden.
Diriltilmiş bir ölüyüm
Perdeyi araladığım ışığım süzmeli
Sırlar bir bir eridi
Her şey çıplak ortada.
Küllüyyen kayboluyor bedenim,
Kapılarım kendime bile kapalı
Her sevda yarına bırakılmış,
Bugün için bile geç.
Farzı, muhal
Cesaret haydi desem yüreğime
Bilmediklerimin yittiğini nereden bileceğim?

Dünya seyahatim
Umulmadığım kollarda son bulur
İçimde safiyet yok olmaz

Bir tek adıma örtü konur
Perdelenir
Hak eden ben, esirgedin,
Hak etmeyenemi verdin,
Haksızlık değil mi ama bu!

Işığı sen diye gören gözlerim
Aşkın başlangıcı gel nerdesin..
Sebebe binaen tek mil seninim...

D.K
24.8.İKİBİNONBİR